

Uddrag; thi naar der er Tale om de Kommunikationsmidler, hvorved de større Landsdele knyttes til hinanden, formener jeg, at man maa kunne fordrø, at Statskassen for en væsentlig Del overtager Udgifterne dertil. Der findes imidlertid ogsaa en Mængde mindre vigtige Færgesteder baade i Østved Amt og andetsteds, om hvilke man ikke kan sige, at de danne Forbindelsesled mellem Landsdele, idet de kun forbinde de tilgrændsende mindre Distrikter. Det maa erkjendes, at Udgifterne til disse sidste Færgesteder væsentlig maa lægges over paa de vedkommende Egne, som alene nyde Fordelene ved dem. Jeg paastaar altsaa, at om ogsaa Amtene skulde overtage Bestyrelsen af Færgevesenet, saa kan man ikke derfor lægge Byrden og Ansvarret for Færgevesenets Drift og Vedligeholdelse over paa dem. Naar Tid og Leilighed blive passende dertil, maa jeg anse det for min Pligt at hævde, at vi oppe i Thy have Krav paa ved Statens Understøttelse at faae tidsvarende Forbindelser paa samme Betingelser, som det øvrige Land allerede tilbøds har faaet dem, og altsaa ikke paa vor egen Regning og Risiko.

Judenrigsministeren: Det forekommer mig, at de partikulære Interesser noget mere end nødvendigt komme i Forgrunden ved denne Sags Behandling. Navnlig forekommer det mig, at man gjør bedst i at lade Spørgsmaalet om, hvem det paahviler at udrede disse Udgifter, ligge udenfor denne Forhandling; thi Lovforslaget angaar ikke dette Spørgsmaal. Det gaar kun ud paa i Lighed med, hvad der finder Sted ved Landeveiene, at tilvejebringe et bedre og, om man vil, et mere interesseret, hyppigt og skarpt Tilsyn med Færgestedernes Tilstand, end det nu er muligt at udøve fra Ministeriets Side, og som kun kan udøves gennem Politiautoriteterne. Det forekommer mig at være en Sætning, hvis Rigtighed ikke paa nogen mulig Maade er til at afbevise, at Færgestederne ere en Del af Landeveiene som Kommunikationsmidler, og at de derfor ogsaa rettest ligesom Landeveiene bør henlægges til de kommunale Autoriteter, navnlig her til Amtsrådene. Naar jeg ikke har foreslaaet, at Færgestederne ligesom Landeveiene skulle deles i forskjellige Klasser, i Sognefærger og Amtsfærger eller, hvad man nu vilde kalde dem, medens det dog er ganske sikkert, at der ikke er saa faa Færgesteder, navnlig i Østved Amt, som have overordentlig ringe Betydning undtagen netop for de allernærmest tilgrændsende Dele, er Grunden dertil den, at der er den Forhjel imellem Landeveiene og Færgestederne, at der ved disse sidste altid er en Privilegiehaver, en Mand, hvis Interesse maasse nærmest gaar i Retning af at holde tilbage, men som paa den anden Side ogsaa vilde være meget ilde fædt, dersom han blev stillet faaledes overfor et Sogneforstanderskab, at dette fik Hals og Haand over ham. Det er for at forhindre disse, om jeg saa maa sige, indre

Konflikter, at jeg har troet det rigtigst at lade denne Sognedeling fare, og det saa meget mere, som jeg ikke har havt til Hensigt ved dette Lovforslag — jeg tror heller ikke, man med Rette vil kunne paavise, at det staar deri — at vælte nogen yderligere Byrde over paa Amtsrådene end den, de allerede have. Jeg skal imidlertid indrømme, at der er en Byrde, som jeg har tænkt, at de skulde have, nemlig de Udgifter, som mulig kunde være forbundne med Tilsynet, men lige over derfor tror jeg, at de Indtægter, som ere givne dem, maa anses for at være tilstrækkelige. Naar de Herrer ville se efter i de foregaaende Aars Finantslove, ville De finde, at de Udgifter, som ordinært have været opførte til Færgerne, andrage saa godt som Intet. Der har været bevilget 300 Rb. eller noget lignende om Aaret, men de ere saa godt som aldrig helt forbrugte. I Aaret 1872—73 bleve de opbrugte paa Grund af Stormfloden, men ellers har der i Reglen kun været anvendt en Del af dem. Det har altsaa ikke paa nogen Maade været min Mening at ville præjudicere Amtene, men jeg vedfænder mig for Øvrigt den Tanke, at denne Sag for mange Amtsråds Bedkommende væsentlig interesserer Amtsrådsmedlemmernes Behoere. Jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem for Østved Amts 3die Valgkreds (Bagger) i, at Trykket vil komme til at hvile paa Amtsrådet, men jeg siger, at det ogsaa skal hvile der. Amtsrådet kan bringe det over paa Statskassen, og den lovgivende Magt bliver da Herre over, hvor meget og i hvilket Forhold der ved enhver given Leilighed skal udredes. Ville de Herrer imidlertid fremdeles se efter i de seneste Aars Finantslove, ville De finde, at Staten aldrig har vægret sig ved at give endog meget klæffelige Tilskud til Udbringning af et eller andet Færgested, som har havt en mere end blot lokal Interesse. Staten har været overordentlig medgjærlig i den Henseende, og jeg nærer ingen Tvivl om, at den fremdeles vil vedblive at være det. Jeg tror derfor, at man meget vel kan berolige sig overfor dette Lovforslags Indflydelse paa Amtsrådene. Der er jo endda taget en Reservation i Lovforslagets § 3, men dersom denne skulde skydes videre frem, saaledes at der ligefrem skulde tages en Reservation for Amtsrådet, anser jeg det for min Pligt at tage en Modreservation for Statskassen, thi jeg vil ikke, at dette Lovforslag skal kunne benyttes enten til at vælte Byrden over paa Amtsrådene eller over paa Statskassen. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) havde Ret, naar han mente, det var rigtigst at fastsætte som almindelig Regel, at Halvdelen skal beres af Statskassen og Halvdelen af Amtreparationsfonden. Jeg tror, der kan blive Spørgsmaal om forskellige Forhold i den Henseende, og jeg vil navnlig nævne eet, som maasse om ikke lang Tid vil komme til at foreligge Rigs-